

SWEDAC
Att. Renée Hansson
Box 2231
103 15 Stockholm

Dnr 07-2520-14

Remissvar angående SWEDAC:s föreskrifter och allmänna råd om mätsystem för mätning av överförd el samt föreskrifter och allmänna råd om återkommande kontroll av mätare för aktiv elenergi

Svensk Energi har beretts tillfälle att lämna synpunkter på rubricerad remiss.

Sammanfattning av Svensk Energis remissvar

Svensk Energi ser positivt på att nya föreskrifter tas fram eftersom tydliga och harmoniserade regler är en förutsättning för en väl fungerande elmarknad.

Svensk Energi konstaterar samtidigt med förvåning att ett antal förslag i föreskrifterna samt viktiga delar av konsekvensanalysen saknar tydlig och transparent motivering, i synnerhet som de aktuella förslagen med tillhörande nya krav innebär ökade kostnader för elnätsföretagens dagliga verksamhet. Eftersom elnätsföretagens kostnader i slutändan drabbar kunderna måste kraven och därmed kostnaderna vara motiverade av en motsvarande kundnytta. Svensk Energi kan inte finna en sådan kundnytta i ett antal viktiga delar delar.

Svensk Energi vill även framhäva att elnätsföretagens nuvarande revisions- och verifieringsverksamhet är omfattande och framgångsrik och det är relativt sällsynt med kundtvister orsakade av brister i företagets revisions- och verifieringsverksamhet. Därför anser Svensk Energi att SWEDAC tydligare behöver motivera anledningen till de omfattande skärpta kraven i dessa föreskrifter.

Svensk Energi utgår från att SWEDAC tar särskild hänsyn till att Svensk Energis remissvar har sammanställts efter att föreningens samtliga medlemmar har beretts tillfälle att lämna synpunkter på remissen till Svensk Energi. Detta innebär att Svensk Energis remissvar representerar ca 170 elnätsföretag vars verksamhet berörs av de nya föreskrifterna.

Angående kraven på kategori-1 mätare vill Svensk Energi lyfta fram följande.

Svensk Energi anser att en begränsning av urvalsökningen i stickprovsprocessen om 10% är obehövlig, eller i vart fall otillräcklig. Det viktigaste är att uppnå ett representativt urval för mätarpartiet vilket innebär att en procentsiffra överhuvudtaget inte är relevant.

Svensk Energi

101 53 Stockholm
Besöksadress
Olof Palmes gata 31

Tel 08-677 25 00
Fax 08-677 25 06
Org.nr 802000-7590

Säte Stockholm
kontaktaoss@
svenskenergi.se
www.svenskenergi.se

I syfte att underlätta tillämpning och efterlevnad av de nya föreskrifterna är det enligt Svensk Energis uppfattning mycket viktigt att föreskrifterna tillåter verifiering i fält. Härigenom kan verifieringen genomföras med full insyn av kunden, vilket bibehåller och stärker kundförtroendet, samtidigt som verifieringskostnaderna minskas. Dock måste kraven på tomgångs- och räkneverkskontroll tas bort för att möjliggöra verifiering i fält.

I konsekvensanalysen framför SWEDAC att ackrediteringskravet bl.a. syftar till att förbättra allmänhetens förtroende för energibolagen. Svensk Energi anser att ackrediteringskravet riskerar att få en motsatt effekt eftersom merparten av de små- och medelstora elnätsföretagen inte är och inte heller kommer bli ackrediterade på grund av de ökade kostnaderna.

Angående kraven på kategori-2 mätare vill Svensk Energi lyfta fram följande.

Svensk Energi förordar ett undantag från ackrediteringskravet avseende kategori-2-anläggningar. Verifieringen av mätsystemet i en kategori-2-anläggning består i en kontroll av funktionen i mätsystemet. Erfarenhetsmässigt är det inte mätarens mätosäkerhet som ger upphov till de flesta felmätningarna, utan andra orsaker som felaktiga installationer, fel i kundanläggningen eller andra felaktiga/trasiga komponenter etc. För att hitta dessa fel krävs en annan kompetens än den som en ackrediterad mätarprovningssamhet innebär.

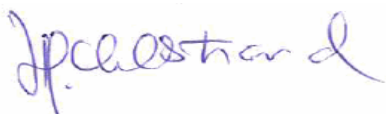
Svensk Energi anser att konsekvensanalysen i stora delar är bristfällig. Ett antal påståenden är direkt felaktiga och viktiga fakta för en fullständig konsekvensanalys saknas. Konsekvensanalysen verkar syfta till att bemöta motargument mot förslagen snarare än att motivera dem vilket försvårar för remissinstanserna att förse SWEDAC med stöd för de nya kraven. Detta är beklagligt.

Svensk Energi föreslår vidare att SWEDAC bör arbeta för att erhålla bemyndigande om att föreskriva om mätare i förbrukningspunkter som är indirekt anslutna till det koncessionspliktiga elnätet. Dessa mätpunkter står idag helt utanför reglering ur ett metrologiskt perspektiv. Detta är viktigt framförallt ur ett konsumentperspektiv men är också en viktig konkurrensrättslig fråga. Det föreligger ett relativt brådskande behov för ett sådant bemyndigande eftersom det blir alltmer vanligt förekommande att bostadsrätts- och hyresgästföreningar väljer att gå över till fördelningsmätning.

Avslutningsvis vill Svensk Energi anmärka på att remissperioden inföll under pågående sommarsemester vilket har försvårat det branschinterna remissförfarandet.

Svensk Energi lämnar i bilagor synpunkter och fördjupade kommentarer på enskilda paragrafer i föreskrifterna och dess konsekvensutredning.

Stockholm som ovan
Svensk Energi

Bo Källstrand
Verkställande direktör

Bilaga 1– Synpunkter på enskilda föreskriftsparagrafer till "Återkommande kontroll av mätare för aktiv elenergi – STAFS 2008:Y"

3§ Installation

Uttrycket "*rätt installerad*" bör formuleras så att det tydligare framgår vad som avses, t.ex. "*installerad i enlighet med gällande föreskrifter och tillverkarnas anvisningar*".

5§ Återkommande kontroll

1st – Uttrycket "*...när det av någon annan orsak kan antas att elmätaren inte uppfyller de föreskrivna kraven*" bör formuleras om på följande sätt. "*...när nätkoncessionshavaren har anledning att anta att elmätaren inte uppfyller de föreskrivna kraven.*"

Det är viktigt att paragrafen inte formuleras så att en enskild kund kan göra nätkoncessionshavaren skyldig att genomföra återkommande kontroll av en elmätare genom att framföra tvivel på elmätarens prestanda i enlighet med föreskrifterna. Genom den föreslagna formuleringen kan den enskilde kunden lyfta frågan om elmätarens behov av kontroll och det blir nätkoncessionshavarens uppgift att avgöra om kundens ifrågasättande är befogat och därefter vidta nödvändiga åtgärder. Kunden har redan idag i de allmänna avtalsvillkoren, NÄT 2004:K, rätt att begära provning av sin elmätare.

2st, andra punkten – Uttrycket "*De nästkommande kontrollerna ska utföras minst vart 18 år och vart sjätte år därefter.*" bör skrivas om till "*Den nästkommande kontrollen ska utföras senast 18 år därefter och sedan därefter vart sjätte år.*".

6§ Återkommande kontroll

Som en andra mening i paragrafens andra stycke föreslår vi följande. (Nuvarande andra och tredje meningar kvarstår): "*Om det på ett tillförlitligt sätt går att lokalisera och avgränsa felet i mätarpartiet kan enbart de felaktiga mätarna bytas ut och resterande del av mätarpartiet ska åter kunna tas i bruk.*"

Mätarna i ett mätparti kan bestå av samma komponenter från olika komponentpartier från olika leverantörer. Om en felaktig komponent kan härledas till en enskild leverantör ska endast mätare med dessa felaktiga komponenter underkännas. En mätare som inte innehåller en komponent från den aktuella leverantören eller det aktuella komponentpartiet ska därför inte underkännas på denna grund. Det är onödigt att underkänna ett helt mätarparti om ursprunget till felet och därmed de felaktiga mätarna kan

identifieras och elimineras genom att utesluta de mätare som innehåller de felaktiga komponenterna. Vanligtvis kan detta ske genom kontroll av tillverkningsperiod eller serienummer.

8§ Kontrollorgan

Svensk Energi motsätter sig kravet på ackreditering mot bakgrund av följande.

I konsekvensanalysen framför SWEDAC att ackrediteringskravet bl.a. syftar till att förbättra allmänhetens förtroende för energibolagen. Svensk Energi anser att ackrediteringskravet riskerar att få en motsatt effekt eftersom merparten av de små- och medelstora elnätsföretagen inte är och inte heller kommer bli ackrediterade. Detta innebär att mätare tillhörande dessa elnätsföretag måste skickas till ackrediterade laboratorier för kontroll. Elnätsföretagets mätarkontrollverksamhet försvinner och mycket kunskap går på sikt förlorad i elnätsföretaget.

MID ställer krav på tillverkarna att själv kontrollera mätarnas överensstämmelse med gällande bestämmelser, s.k. egenkontroll. Förslaget om ackreditering är ett steg tillbaka och fråntar elnätsföretagen möjligheten att själv ansvara för kontroll av mätarna i den omfattning som har skett hittills.

Vad har SWEDAC för *argument* för att kräva ackreditering? Vill SWEDAC harmonisera med andra områden inom mätning, eller har man konstaterat problem med elnätsföretagens kontrollverksamhet som man hoppas åtgärda genom ackrediteringskravet? Energimarknadsinspektionen såg ingen anledning att ställa krav på ackreditering i STEMFS 2001:3.

9§ Dokumentation

2st – Sista meningen bör förtydligas "*Antal nedtagna mätare...*" bör ändras till "*Antal felaktiga mätare...*".

3st – "*...vid dess tillsyn av nätkoncessionshavaren.*" bör ändras till "*...vid tillsyn av nätkoncessionshavaren.*"

Övergångsbestämmelser

2p. – Hänvisningen av föreskrift bör vara specificerad.

Bilaga – Kontroll, plombering och dokumentation

2.2 Urval

3st – En urvalsökning om 10 % är obehövlig och dessutom i vart fall otillräcklig. Svensk Energi anser att en procentsiffra överhuvudtaget inte är relevant. Det viktigaste är att uppnå ett representativt urval för mätarpartiet.

Urvalsprocessen är alltför slumpartad för att urvalsutökningen överhuvudtaget ska begränsas. Det är stor skillnad på utfallet i urvalsprocessen när de utvalda mätarna är placerade i fasadmätarskåp jämfört med mätare som sitter inlåsta inomhus hos kund. Förutom att vissa kunder motsätter sig att släppa in elnätsföretaget så är kunder ibland bortresta vilket då skapar problem. Ett annat tydligt exempel är sommarstugeområden och om urvalsprocessen sker under vintertid. Svensk Energi uppskattar att 25-40% av elmätarna sitter otillgängligt för elnätsföretagen. Orsaken till detta är att installationsbestämmelserna fram till 70-talet medgav en mätarplacering i utrymmen som endast kunden förfogar över. Elnätsägaren har en avtalad rätt att ha tillgång till mätaren, men dock på kundens villkor.

Svårigheten med tillgång till mätarna kan leda till handräckningsförfarande för att elnätsföretaget ska kunna utföra sin uppgift. Ur ett kundperspektiv är detta inte att föredra.

En begränsning av urvalsökningen innebär att stickprovshanteringen tar längre tid och medför även högre omkostnader för elnätsföretaget som i slutändan drabbar kunderna.

2.3 Kriterier för när en mätare får ersättas i det statistiska urvalet

2st – Förtydligande att mätaren "...inte är tillgänglig".

3. Provpunkter, största tillåtna fel och mätosäkerhet

Svensk Energi vill i detta sammanhang lyfta fram behovet av att föreskrifterna tillåter verifiering i fält. Fördelarna med verifieringen i fält framgår enligt följande:

- Kunden får behålla sin mätare hela tiden. Mätaren blir kontrollerad på plats och kunderna kan även själv övervaka verifieringen vilket ökar kundförtroendet och kundnöjdheten. Det skall även framhållas att många kunder ställer sig frågande till varför just deras mätare skall plockas ned och ersättas vid ett stickprovsförfarande. Enligt Svensk Energis medlemsföretag kan kunder uppfatta en misstänksamhet då mätaren tas ner och körs iväg till någon för dem okänd plats för kontroll som de själva inte har påkallat.
- Vid kontroll i stickprovsprocessen monteras kundens mätare ner och ersätts med en annan mätare av samma sort. Tillgänglig teknik i kommunikationssystemet innebär att elnätsföretaget ogärna blandar olika mätare i samma kommunikationssystem. Detta kommer innebära problem i framtiden när den aktuella mätartypen inte längre tillverkas. Verifiering i fält skulle eliminera detta problem.
- Verifiering i fält minskar kostnaderna för elnätsföretagets kunder genom minskade transportkostnader, laboratoriekostnader samt eliminerar kostnader för ersättningsmätare med anledning av verifieringsprocessen. Verifiering i fält minskar även tiden för verifieringsarbetet. Ett mätarbyte i ett system med fjärravläsning är

betydligt mer komplext än tidigare. Mätarebytet måste även rapporteras till elmarknadens aktörer. Kostnaden för fältverifiering uppskattas till 30% lägre än ett mätarprov i laboratorium inklusive kostnaden för mätarbytet.

Tomgångskontroll: Svensk Energi anser att kravet på tomgångskontroll bör tas bort från föreskrifterna eftersom det i dagsläget saknas grund för påståendet att tomgångsförbrukning förekommer. Kontrollen blir därmed onödig och utan syfte. Dessutom är kravet på tomgångskontroll en utökning av tidigare krav och måste därför motiveras, vilket Svensk Energi anser inte har skett.

Vidare omöjliggör kravet på tomgångskontroll att elnätsföretaget utför verifiering i fält. Verifieringen måste därför utföras i laboratorium vilket är tidsödande och kostnadsdrivande.

Svensk Energi vill i en förtydligande kommentar påpeka att föreningen har undersökt förekomsten av tomgångsförbrukning och kan konstatera att det föreligger logiska förklaringar till att mätare registrerar förbrukning i en mät punkt även om kunden hävdar att anläggningen är obelastad.

Räkneverkskontroll: Svensk Energi anser att kravet på räkneverkskontroll bör tas bort från föreskrifterna eftersom den är relevant för elektromekaniska mätare men inte för elektroniska mätare pga. deras konstruktion.

Vidare ingår inte testet i stickprovskontroll idag och är således en utökning av krav. Dessutom är det tidsödande om det genomförs.

Kravet på räkneverkskontroll omöjliggör att elnätsföretaget kan utföra verifiering i fält. Verifieringen måste därför utföras i laboratorium vilket är kostnadsdrivande.

Tabell 1

Föreskrifterna bör inte göra någon skillnad på tillåten mätonoggrannhet för mätare med olika funktionsprinciper vilket är fallet i den nuvarande lydelsen. Förslagsvis bör gränsen bestämmas enligt förslaget i tabellen nedan.

Strömvärde vid symmetrisk belastning	PF	Största tillåtna fel (%)
		Elektronisk / Elektromekanisk
I_{tr}	1	±5
I_{tr}	0,5 induktiv	±5
$10 I_{tr}$	1	±4

Orsaken till valet av ±5% största tillåtet fel vid låga belastningar är att elektromekaniska mätare inte klarar en bättre mätonoggrannhet.

Det är olyckligt ur konsumentsynpunkt att ha olika mätonoggrannheter för samma kundgrupp.

5. Dokumentation

Funktionsprincipen framgår av typbeteckningen. Det är därför onödigt att samma krav framgår på två ställen. Det är tillräckligt med typbeteckningen.

EG-typintyg är ett tillverkarintyg som elnätsföretagen inte har tillgång till och bör därför inte nämnas i texten.

Allmänt råd omformuleras enligt förslag nedan:

"Dokumentationen får lagras elektroniskt."

Bilaga 2 – Synpunkter på enskilda föreskriftsparagrafer till "Mätssystem för mätning av överförd el – STAFS 2008:X"

2§ Definitioner

Största fel – Ändra texten "*mätnoggrannhet*" till "*mät~~o~~noggrannhet*".

Allmänt råd till 2§

3st – Ändra första meningen till: "*I ett mätsystems största fel ingår fel från samtliga felkällor som kan påverka mätresultatet.*"

3§ Mätvärdesregistrering

1st – Första strecksatsen ska inte vara beroende av effektuttag. Upplösningen ska vara konstant i hela effektintervallet.

1st – "*Vid mätsystemeffekt skall mätvärdets energiupplösning vara:*" ändras till "*Mätvärdets energiupplösning skall vara:*"

4st – Ändra "*en timma*" till "*en timme*".

4§ Mätvärdesregistrering

1st – Första strecksatsen ska inte vara beroende av effektuttag. Upplösningen ska vara konstant i hela effektintervallet.

1st – "*Vid mätsystemeffekt skall mätvärdets energiupplösning vara högst 1kWh.*" ändras till "*Mätvärdets energiupplösning skall vara högst 1 kWh.*"

7§ Krav på ett mätsystems delkomponenter

Komplettera med ett tredje stycke enligt följande: "*De delkomponenter som har tillverkats eller tagits i bruk före denna föreskrifts ikraftträdande och som saknar sådant protokoll, kan även framgent vara i bruk och ska då anses ha ett mätfel likställt med delkomponentens mätfelsklass.*"

Idag finns anläggningar som har delkomponenter som saknar protokoll och som har blivit godkända i en verifiering, dessa anläggningar bör även vara godkända framöver. Idag tillåts "klassverifiering" och den möjligheten bör även finnas framöver.

8§ Krav på ett mätsystems största fel

Kategori 1 kan strykas ur tabellen eftersom kategori 1 bara omfattas av föreskriftens 3-5§§.

9§ Kontroll av mätsystem

Svensk Energi har i princip inget att invända mot ett ackrediteringskrav på kategori 3-5 mätare. Däremot önskas ett undantag från ackrediteringskravet avseende kategori-2 anläggningar. Anledningarna framgår i det följande.

Det är stor skillnad mellan anläggningar som mäts med kategori-2 mätare och anläggningar med mätare inom kategori 3-5. Detta gäller även antalet mätare i respektive kategori. Antalet mätare i kategori-2 är ca 100 000 utspridda på samtliga elnätsföretag. Antalet mätare som mäts med kategori 3-5 mätare uppgår till några tusental utspritt på färre antal elnätsföretag.

Verifieringen av mätsystemet i en kategori-2-anläggning består i en kontroll av funktionen i mätsystemet vilket inte ska likställas med verifieringen av en enskild kategori-1-mätare. Erfarenhetsmässigt så är det inte mätarens mätosäkerhet som ger upphov till de flesta felmätningarna, utan andra orsaker som felaktiga installationer, fel i kundanläggningen eller andra felaktiga/trasiga komponenter som kortslutningsbleck, spänningssäkringar etc. För att hitta dessa fel så krävs en annan kompetens än den som ett ackrediterat mätarprovningsslab besitter.

Kategori-2-anläggningar är inga konsumentanläggningar. Det är således alltid fråga om ett jämställt *näringsidkarförhållande* varför ett särskilt konsumentskydd inte är motiverat för dessa anläggningar.

Ett ackrediteringskrav kommer att innebära att idrifttagande av en ny eller en förändrad kategori-2-anläggning blir försenat eftersom idrifttagandet kräver ackrediterad verifiering. Detta kan vara förödande för industrier som har drabbats av störningar och snabbt behöver få igång sin anläggning igen. Framförallt i de fall industrin är ansluten till ett elnätsföretag som måste anlita en ackrediterad aktör.

Ackrediteringskravet kommer medföra en kostnadsökning som i slutändan drabbar kunderna utan någon påvisad nytta.

Vi förordar för kategori-2-anläggning ett system med egenkontroll och kunskapskrav samt spårbarhet av provutrustning till ett ackrediterat laboratorium. SWEDAC kan i detta fall ha ett övergripande tillsynsansvar.

10§ Kontroll av mätsystem

2st- "Jämförelsen mot krav skall göras för hela det antagna intervallet för normala driftförhållanden. I de fall inget bättre antagande kan göras får normala driftförhållanden antas vara 20% till 100% av mätsystemeffekten."

Ändras till:

"Jämförelsen mot krav skall göras för hela det antagna intervallet för normala belastningsförhållanden. I de fall inget bättre antagande kan göras får normala belastningsförhållanden antas vara 20% till 100% av mätsystemeffekten."

Skrivningen syftar till belastningseffekten och bör därför tydliggöras.

11§ Kontroll vid idrifttagande av mätssystem

Regeln är i dagsläget svår att genomföra i praktiken i många mätpunkter eftersom anläggningens normallast inte är inkopplad vid idrifttagandet. Svensk Energi rekommenderar ett tidsbegränsat undantag tills last finns. I samband med installationen kan de ingående komponenterna kontrolleras men kontrollen måste upprepas när anläggningen har fått rätt belastning.

Syftet med kontrollen är att hitta felkopplingar och installationsfel, inte fel i mätare och mätssystem.

Mot denna bakgrund förordar Svensk Energi att bestämmelsen formuleras enligt följande förslag: "*Ett mätssystem skall kontrolleras i sin helhet i samband med att det tas i drift...*"

Övergångsbestämmelser

3p. – Hänvisningen av föreskrift bör vara specificerad.

Bilaga 3 – Synpunkter på konsekvensutredningen

sid.3 – Problemet

"Förslagen motsvarar i stort sett det kontrollsystem som branschen på frivillig basis redan har upprättat."

Svensk Energi ifrågasätter riktigheten i detta påstående och menar att kraven väsentligen har skärpts, bland annat i följande punkter:

- Ny standard för stickprovsuttag
Den nya standarden tillåter ej stickprov av små provgrupper under 1200 elmätare vilket var möjligt tidigare. SWEDAC kompenserar detta genom att tillåta "allprov efter 10 år" för dessa mätare, dock är konsekvenserna av detta svåra att avgöra.
- Mättnoggrannhet skärps från $\pm 5\%$ till $\pm 3,5\%$
Tillsammans med de förändrade kraven vad gäller antal tillåtna fel vid stickprov innebär detta en större risk för att "bra" elmätare måste kasseras. Det är även olyckligt ur ett konsumentperspektiv att SWEDAC fastställer olika mätnoggrannheter för samma kundgrupp.
- Verifieringsintervall, första gången efter 3 år därefter 6 år
Var tidigare 6 år + 6 år. Innebära en kostnadsökning eftersom verifiering behöver utföras fler gånger under en elmätares livslängd.
- Nya krav på testpunkter vid verifiering
Tomgångsförbrukning och räkneverkskontroll är en utökning av tidigare ställda krav för verifiering. Båda kontrollerna är omotiverade och kommer leda till högre kostnader utan att medföra någon motsvarande nytta. Samtidigt motverkar dessa krav möjligheten till verifiering i fält.
- Begränsad urvalsökning vid stickprovsuttag
En begränsad urvalsökning om 10 % är obehövlig och dessutom i vart fall otillräcklig. Kravet kommer att innebära att stickprovshanteringen tar längre tid och medför även högre omkostnader för elnätsföretaget som i slutändan drabbar kunderna. Svårigheten med tillgång till mätarna kan leda till handräckningsförfarande för att elnätsföretaget ska kunna utföra sin uppgift. Ur ett kundperspektiv är detta inte att föredra.
- Krav på ackreditering för att få utföra verifiering
Ackrediteringskravet kommer medföra en kostnadsökning som i slutändan drabbar kunderna utan någon påvisad nytta. Förslaget om ackreditering är ett steg tillbaka och fråntar elnätsföretagen möjligheten att själv ansvara för kontroll av mätarna i den omfattning som har skett hittills. Kategori-2-anläggningar riskerar försenas vid idrifttaganden med kort varsel vilket kan få stora ekonomiska konsekvenser för den enskilde näringsidkaren (kunden).

Att då i föreskrifter ställa krav på dessa områden och samtidigt hävda att branschen frivilligt har upprättat motsvarande regler, är inte korrekt.

sid.4 – Alternativ

"Svårt att finna alternativa lösningar till en reglering, såsom exempelvis frivilliga åtaganden från aktörer på marknaden."

Egenkontroll är vanligt förekommande inom andra områden i samhället. Det är därför anmärkningsvärt att SWEDAC utan mer utförlig förklaring vill reglera elnätsföretagens verksamhet i denna del. SWEDAC har inte påvisat brister i elnätsföretagens verksamhet som motiverar regleringen.

Regeringens pågående regelförenklingsarbete syftar till att dels förhindra alltför omfattande nyreglering samt dels att minska företagets regelbörda. Mot denna bakgrund framstår SWEDAC:s föreskrifter som ett steg tillbaka och inte i linje med regeringens regelförenklingsarbete.

sid.4 – Alternativ

"Föreskriftsförslagen har för övrigt till stor del utformats utifrån synpunkter som framkommit på dessa möten."

Svensk Energi anser att det inte är helt korrekt och bör därför inte överhuvudtaget påstås. De flesta förslagen på krav har kommit från SWEDAC.

sid.4 – Berörda

1st – Texten måste förtydligas vad gäller nätkoncessionshavare som idag själv utför revisioner och verifieringar och som enligt de nya kraven måste ackrediteras, vilket är förenat med kostnader. Antalet aktörer som i framtiden kommer att kunna utföra revisioner och verifieringar i enlighet med dessa föreskrifter kommer att minska eftersom många små och medelstora nätkoncessionshavare inte har de ekonomiska förutsättningarna för ackreditering. Texten bör tydliggöra detta.

3st – Texten: *"Föreskrifterna får därför anses framtagna i samråd med branschen och andra intressenter."* skall ändras till:
"Föreskrifterna får därför anses framtagna efter samråd med branschen och andra intressenter."

En annan skrivning än denna indikerar att branschen har godkänt samtliga krav som anges i förslaget. Så är inte fallet.

3st – *"Det har emellertid funnits skilda meningar i vissa frågor vilket har medfört att SWEDAC inte har kunnat tillmötesgå alla önskemål."*

Svensk Energi rekommenderar att SWEDAC specificerar vilka önskemål som inte har kunnat tillgodoses och varför detta inte har skett.

sid. 5 – Kostnader, tidsåtgång och andra konsekvenser

Punkt 1 – Den beräknade kostnaden om 10 kronor omfattar inte kostnaden för ackreditering. Ackrediteringen påverkar kostnaden per kontrollerad mätare.

Dessutom tillkommer kostnad för hantering av ersättningsmätare. Inte heller den administrativa kostnaden som är förknippad med verifieringsarbetet är medtagen.

Kostnaden totalt för hela kundkollektivet motsvarar en kostnad om 50 miljoner kronor per år enligt SWEDAC. Frågan är till vilken nytta dessa kostnader uppstår? Är det motiverat att de svenska elnätskunderna betalar 50 miljoner kronor per år för den trygghet det innebär att veta att elmätarna kontrolleras enligt reglerna i föreskrifterna? Omvänt kan man fråga sig om kundkollektivets samlade kostnader för felmätning uppgår till 50 miljoner kronor per år? Motsvarande belopp hade kunnat användas till andra investeringar som är bättre för kunderna. De ökade kraven innebär med andra ord ökade kostnader som inte medför motsvarande nytta för kunderna.

Punkt 2 – Enligt Svensk Energis medlemsföretag är den verkliga kostnaden för verifiering drygt dubbelt så stor som den som SWEDAC redovisar. Då är heller inte de administrativa kostnaderna medräknade.

6st. skrivfel – *“Vad gäller kontroll av mätsystem bedömer SWEDAC att denna kostnad redan idag finns i hos nätkoncessionshavare.”* (stryk i:et innan *“hos nätkoncessionshavare”*)

9st – Den stora kostnaden för ackrediteringen är inte den årliga kostnaden om 20.000 kr. Snarare är ackrediteringskostnaderna av löpande karaktär i form av kontinuerlig administration med tillhörande personalkostnader. Denna kostnad är inte försumbar och bör därför beaktas.

9st – Svensk Energi delar inte uppfattningen om att den merkostnad som upphandlad tjänst medför inte är orimligt hög. För det första är det i nuläget oklart vad en sådan tjänst kostar. För det andra är det svårt att bedöma rimligheten i en sådan kostnad om man inte samtidigt sätter ett värde på vad som ska uppnås med kravet på ackreditering. Först då kan man bedöma om kostnaden är rimlig.

sid.6 – Andra konsekvenser

Svensk Energi delar inte påståendet att ackrediteringen skulle vara ett sätt att höja kundnöjdheten bland elnätsföretagens kunder. Den undersökning som SWEDAC hänvisar till behandlade kundernas förtroende för elhandelsföretagen, inte elnätsföretagen som dessa föreskrifter berör. Det finns ingenting i undersökningen som indikerar att kundernas missnöje har sitt ursprung i områden som en framtida ackreditering kan åtgärda.

Svensk Energi vill tvärtom framhäva att elnätsföretagens revisions- och verifieringsverksamhet är omfattande och framgångsrik och det är relativt sällsynt med kundtvister orsakade av brister i företagens revisions- och verifieringsverksamhet. Svensk Energi motsätter sig därför ett ackrediteringskrav på denna grund.

Ett ackrediteringskrav gör det dessutom svårare för verifierings- och revisionsutföraren att hantera kundernas önskemål och tidpunkt för kontroll.

sid.7 – Tidsåtgång och administrativa kostnader för företag

Svensk Energi delar inte SWEDAC:s uppfattning att denna reglering inte skiljer sig avsevärt från tidigare reglering. Svensk Energi anser det motsatta, se även Svensk Energis kommentarer till SWEDAC:s konsekvensanalys rörande "*Problemet*" (första punkten i Bilaga 3 – Konsekvensutredningen).

Svensk Energi delar inte uppfattningen att de kostnader som anges i punkt 4 i SWEDAC:s konsekvensutredning är en heltäckande förteckning över kostnader förknippade med SWEDAC:s föreskrifter. De nya kraven på ackreditering innebär i praktiken ökade kostnader för nätkoncessionshavarna enligt beskrivningen ovan. Dessa kostnader måste därför beaktas.

sid.7 – Konkurrensförhållande för företag

Svensk Energi vill framhålla att föreskrifterna inte enbart berör nätkoncessionshavare. Föreskrifterna omfattar därutöver framförallt revisions- och verifieringsverksamhet som inte enbart utförs av nätkoncessionshavare i dagsläget, utan också av fristående ackrediterade aktörer. Detta är en konkurrensutsatt verksamhet och bransch. Med de nya kraven följer en skyldighet för nätkoncessionshavare att skaffa ackreditering vilket är förknippat med vissa initiala och kontinuerliga kostnader. Ackreditering har inte varit ett absolut krav för någon aktör inom revisions- och verifieringsbranschen för mätare inom kategori 1-2, utan är helt enkelt en kvalitetsgaranti som kan användas i marknadsföringssyfte.

Dessutom innehåller föreskrifterna regler som berör mätvärdesinsamling. Detta är en verksamhet som inte nätkoncessionshavarna har monopol på. En bostadsrättsförening eller hyresgästförening som väljer att enbart ha en anslutningspunkt till det koncessionspliktiga elnätet kan köpa mätning- och faktureringsstjänst av företag som säljer sådana tjänster. De remitterade föreskrifterna ska bara omfatta nätkoncessionshavarna vilket innebär att nätkoncessionshavarna måste följa strängare krav, förenat med högre kostnader, än de aktörer som enbart säljer tjänsterna.

Konkurrensförutsättningarna är i detta sammanhang inte neutrala. Svensk Energi anser därför att föreskrifterna även ska omfatta sådana mätare som används för mätning och fakturering av slutkonsumenters elförbrukning där uttagspunkterna inte är direkt anslutna till det koncessionspliktiga elnätet, s.k. fördelningsmätning.

Sammantaget kan konstateras att föreskrifterna inte enbart berör nätkoncessionshavare med monopol utan tvärtom också berör företag i konkurrensutsatta branscher. En ytterligare konsekvensanalys av hur föreskrifterna påverkar konkurrensförhållande för berörda företag är därför påkallad.